

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Redazione ed amministrazione
Piazza Adamich.

Előfizetési ár — Associazione:
Egy évre Per 1 anno 6.— frt.
Félévre „ 6 mesi 3.— „
Negyedévre „ 3 „ 1.50 „
2 hóra „ 2 „ 1.— „
Külföldre 1 évre Per l'estero 8.— „

FIUME

Kereskedelmi-, tengerészeti- és társadalmi lap.

Giornale commerciale, marittimo e sociale.

Hirdetések és nyitlerek:
fölvételnek árszabály szerint a kiadó
hivatalban, (Piazza Adamich).

Továbbá és kizárólag:
Goldberger A. V. hirdetési irodá-
jában Budapest, Váci-utca, Oppeli k
B-nél, Bécs, Stubenbastei N. 2.

Inserzioni ed articoli comunicati si assa-
mono nell'ufficio di spedizione in Fiume
Piazza Adamich.

1887. augusztus 28

Megjelenik minden vasárnap

28 agosto 1887.

Az országos tüzlőtő kongresszus.

Aug. 21.

Az augusztus 21-kére kitűzött ünnepélyességek megtartását nagyban akadályozta a bekövetkezett rossz időjárás, — s a mi Fiumében ritkábban szokott megtörténni, — egy tüzezet, mely Jechel F. drogista a Corson álló boltjában történt.

A tüzvész veszedelmesebb következményeinek a fiumei tüzlőtők bátor magatartása csakhamar elejét vette s rövid két óra alatt a tüzet sikerült lokalizálni, mi ha meg nem történik az ott fölhalmozott gyúlékony anyagok robbanása nagy veszedelmnek lehetett volna okozója. A tűz által okozott kár meghaladja a 20,000 forintot.

A tűz eloltása után a fiumei tüzlőtő egyesület tagjai próbagyakorlatot tartottak az ujonnan épült pénzügyi igazgatósági épületén. A gyakorlaton jelen volt gróf Zichy Ágost, gróf Cziráky Béla, Ciotta polgármester, Fésüs Béla osztálytanácsos, s a magyar tüzlőtő vendégek vezéregyéniségein kívül nagyszámú magyar tüzlőtőség és közönség. A gyakorlaton, mely nyolcz órakor kezdődött Maruschig Biagio tüzlőtő parancsnok vezetésével, résztvettek a Schmitt és Meynier felé papirgyár tüzlőtői is. Az érdekes gyakorlatokat a nagyszámúan egybegyűlt közönség feszült figyelemmel kísérte, s egy-egy rész gyakorlatot élénk tapsal és éljenzessel fogadott. — Örömmel kell konstatálnunk, hogy a közönségnek abbeli hiedelme, hogy a fiumei tüzlőtők diszgyakorlata sikerülni nem fog, még nem valósult, sőt ellenkezőleg, az minden oldalról a legnagyobb elismerést vonta maga után, úgyannyira, ha a kissé lassú felszereléstől eltekintünk, méltán illeti dícséret a fiumei tüzlőtő egyesületet. Különösen sikerültek a mentési próbák, melyeket bátran, és nagy gyorsasággal fogantositottak az egyes tüzlőtők.

Meg kell még említenünk, hogy midőn a tüzlőtők legugrásánál Dr. Zotti János a tüzlőtő egyesület titkára, a mentő ponyvát tartotta balkarja kifeszamodott, mire kénytelen volt a gyakorlat színhelyét elhagyni.

A gyakorlatok 10 óra tájban értek véget a közönség zajos tetszés nyilvánítása között.

Ezután a Geittner és Rausch fecskendő és tüzlőtő szerek gyára által kiállított két szép művi fecskendővel tettek próbagyakorlatot, melyre a fiumei kormányzógróf Zichy Ágost, gróf Cziráky Béla Ciotta polgármester, Follman alelnök, Fésüs Béla osztálytanácsos, Thierry Frigyes lovag, Hajnal Antal, Bárány Nándor Bárony István az „Egyetértés“ tudósítója, és Hamvai a Híresarnok szerkesztője továbbá Maruschig Béla is nagyszámú közönség előtt meg. A sikerült gyakorlatok fölött gróf Zichy Ágost kormányzó a Geittner és Rausch gyár jelen volt képviselőjének Köhler igazgatónak a legmeglegebb elismerését fejezte ki.

A déltájban bekövetkezett nagy vihar folytán a vendégek a nyilvános helyiségekbe vonultak. A rendkívül kedvezőtlen időjárás folytán a Giardino Publicoba tervezett népiünnepély is természetesen elmaradt, némi kárpátlásul azonban az „Argo“ Lloydgőzhajón és a Sverljuga társulat „Sibyl“ nevű gőzösön kirándulást tettek a vendégek a „Quarnero“ öbölbe. A kirándulás a tenger hullámlása, és a szakadó eső dacára, a fiumei hölgyek, valamint a fiumei tüzlőtők közül számosan vettek részt. A „Sibyl“ hajón kiránduló vendégeket Berecz Gyula polgári iskolai igazgató kalauzolta érdekes utjokban.

Mialatt a kirándulás tartott a casino tagjai közül többen u. m. Dr. Gellelich Miklós, Gellelich János és mások egy társas mulatságot szerveztek, mely a nap estején a Deák szálló nagy termében tartott meg.

A városban maradt tüzlőtők részben a nyilvános helyiségeket lepték el, részben megtekintették a nyilvános épületeket, és gyártelepeket. A rizshántoló és rizskeményítő gyárat Steinacker Artur, és Ossoinack Lajos igazgatók a legnagyobb készséggel mutatták be, s különösen előszékenyen fogadták a két budapesti lapnak tudósítóját Bárony Istvánt az „Egyetértés“ szellemes munkatársát, s Hamvait a „Híresarnok“ felelős szerkesztőjét. E gyáron kívül a vendégek megtekintették a nagyszerű fiumei dohánygyárat, melyet a gyárnak derék igazgatója Skodnik és Neuwirth igazgató voltak szivesek bemutatni; s mintán a vendégek közül számosan kérték föl szerkesz-

tőségünket köszönetük nyilvánítására a legnagyobb készséggel tesszünk ezuttal eleget kívánságunknak.

A nap délutánján ebéd után két órakor Ciotta János polgármester-nél ismét díszbéd volt, melyen a szövetség elnökségi tagjain kívül, még más 15 tüzlőtő parancsnok vett részt.

Gróf Cziráky Béla az országos tüzlőtő szövetség elnöke a nap estején a gyorsvonattal utazott el. Elutazása alkalmából megjelent a pályaudvaron gróf Zichy Ágost kormányzó Ciotta polgármester, Thierry Frigyes lovag, Hajnal Antal, Derék Gyula a fiumei központi bizottság titkára, a fiumei tüzlőtő egyesület Zängerle szakaszparancsnok vezetése alatt, s végül az előkelő fiumei polgárokon kívül nagyszámú közönség. Elutazása előtt gróf Cziráky Béla még egyszer meleg szavakban köszönte meg a szíves fogadtatást, mely után a vonat a jelenlévők eljenzése mellett elhagyta a pályaudvart.

Estély a Deákszállóban.

A tüzlőtő vendégek tiszteletére a kaszinó tagjai közül többen, mint azt főnebb már említettük, a Deák szálló nagy termében társas mulatságot rendeztek. — Az estély fél kilencz órakor vette kezdetét, s a vacsi ezüstyök már a kezdetben a legjobb hangulatot keltefték a társaság körében. — A fiumei előkelő polgárok közül számosan jelentek meg a kedélyes mulatságon; így a többi között Dr. Gellelich Miklós fiumei közjegyző és neje, ki a fiumei tüzlőtő egyesület zászlószentelési ünnepélyen a zászlóanyát helyettesítette, Gellelich János, Brelich Ernő városi tanácsnok és neje, Biscontini rendőrségi tanácsnok stb. megjelentek még a fiumei tüzlőtő egyesület részéről többen továbbá nagy számmal a fiumei polgári elem részéről. — A társaság csakhamar rögtönzött táncmulatságot rendezett, mely alatt legfőbb kelete volt a csárdásnak, melyet az öregebbek a fiatalokkal versenyezve, nagy kitartással táncoltak — A mulatság alatt nem hiányoztak a fölköszöntők sem, melyek mindinkább fel lelkesítették a mulató ifjúságot. — A tüzlőtő vendégek részéről jelen voltak, Bárány Nándor a budapesti önkéntes tüzlőtő egyesület parancsnoka, Marschalko selmeczbányai fő-

parancsnok és családja, Walser Ferencz gyáros Budapestről, Köhler a Geittner és Rausch gyárnak igazgatója, Velsér a vacsi tüzlőtő egyesület parancsnoka, Ternajgo Cezar, Jankai a nemzet kortese stb. mások. — A mulatság közben a miskolci tüzlőtő egyesület küldöttsége szerenadét rendezett Curti kisasszonynak, mint a ki az egyesület zászlóját a zászlószentelési ünnepély alatt, szép koszorúval díszítette föl. — A kedélyes mulatságnak a hajnali órák vetettek véget.

A városban.

Mialatt a Deák szállóban a kedélyes estély tartott, az ott meg nem jelent vendégek a városnak többi nyilvános helyiségeiben kerestek és találtak szórakozást. A vendégek közül számosan magán házaknál voltak hivatalosak, hol a legszívesebben vendégszeretettel fogadtattak

Augusztus 22.

Elutazás Velenczébe.

Amia körülmény dacára hogy a vendégek nagy része az éjnek legnagyobb részét talpon töltötte már a kora reggeli órákban megélenkült a Corso, és az Adamich-tér, az indulásra készen állott tüzlőtőkkel.

A „Cattaro“ gőzös, mely a vendégeket Velenczébe szállította a „Szapary“ rakparton volt kikötve hogy Schwimmer Pál a m. kir. állami vasutak derék főnökének vezetése alatt utnak induljon. — A gőzhajót már reggeli hét órakor ellepték az utasok, az utasok, az elutazás azonban félreértések folytán akadályokba ütközött, s így történt, hogy a „Cattaro“ gőzös hét óra helyett csak fél kilencz óra után utazhatott el.

A fiumei rév hivatal főnöke Rukavina révkapitány látva ugyanis a hajó túltömöttségét az utasoknak további fölszállását a hajó földézetére meg nem engedte. Schwimmer Pál hivatkozott ama hivatalos értesítésre, hogy a „Cattaron“ 550 személyre van hely. Mindamellettt azonban csak 501 utasnak lett a hajóra lépés megengedve. A hajóról lemaradt tüzlőtők részére ez incidens folytán a Sverljuga és társai parthajózási vállalat „Abbazia“ nevű gőzöse lett Schwimmer Pál által kibérelve,

miben a visszamaradt tüzoltók meg is nyugodtak.

A „Cattaro“ utnak indulása előtt, megjelent a hajó földézetén Ciotta polgármester, szívélyes bocsent vett Follmann Alajos a tüzoltó szövetség alelnökétől s a távozó vendégektől. Ciotta Jánost úgy a hajóra érkezése mint távozása alkalmából a tüzoltók élénken megéljenztek. Megjelent egyúttal a fiucei tüzoltó egyesület, élükön Maruschig Biagioval, s a városi zenekar, mely a hajón volt tüzoltók éljenzése mellett több darabot játszott.

Mialatt a tüzoltók a „Cattaron“ elhelyezkedtek egy könnyen halállal végződhető incidens is történt. — A hajó két pinczéje a hajó elejéről a partra akart ugorni, azonban oly szerencsétlenül, hogy mindkettő a tengerbe esett; szerencsére egy révkalauz segélyükre sietett, s így egy kis hirdeg fürdésen kívül egyéb bajuk nem történt.

A „Cattaro“ kilencz óra tájban indult el a kikötőből, a parton álló nagyszámú közönség üdvözlése mellett. A hajót elindulása közben Klósz György budapesti fényképész lefényképezte.

Mialatt a „Cattaro“ indulásra készen állott a vasuti állomásról szintén mintegy 800 tüzoltó indult utnak, kiknek üdvözlésére Ciotta polgármesteren kívül, a fiucei tüzoltó egylet s nagyszámú közönség jelent meg a pályaudvaron.

A „Cattaron“ el nem fért tüzoltók részére a „Sverljuga“ és társai tulajdonát képező „Abbazia“ nevű gőzös lett kibérelve, miután azonban a hajónak rendbe hozása huzamos időt igényelt, a visszamaradt vendégek elszéledtek a városban, délben pedig a „Stella d'Oro“ vendéglőben közös ebédre gyülekeztek össze, hol az ebéd a csurgói zenekar játéka mellett a legjobb kedélyhangulatban folyt le.

Az „Abbazia“ földézetén mintegy negyven tüzoltó helyezkedett el, s az elindulás alkalmából Ciotta János polgármester szintén megjelent az Adamich molon, hogy a távozó vendégektől elbuesuzzon.

A tengeren.

A „Cattaro“ földézetén elindult utasok, mint erről lapunkat értesítik a legjobb időjárás mellett tették meg utjukat, s eltekintve az utasok nagyszáma által előidézett apróbb kellemetlenségektől, az utazás a legkisebb baj nélkül történt. Az „Abbazia“ gőzösnek tengeri útja hasonlóképp kellemes volt, s az utazók körében kiket szíveségből Berecz Gyula polgári iskolai igazgató vezetett, az egész uton a legjobb kedélyhangulat maikodott.

A „Cattaron“ elindult tüzoltók uti fáradsalmait bőven kárpótolta a nagyszerű kép s a fényes fogadtatás, melyben a magyar tüzoltókat a velencei polgárság részesítette. A „Cattaro“ gőzös esti nyolcz órakor érkezett meg a lagunák városába, hol a „Piazzetta“ és a „S. Giorgio“ templom között vetett horgonyt. — Az érkezők tisztele-

tére kivonult a velencei tüzoltó egyesület, Bassi parancsnok vezetése alatt, továbbá rendkívül nagyszámú közönség, mely a „Giardino Reale“-tól egész a „Riva di Schiavoni“ végéig ellepte a tenger partot; — éljenzeve a magyar tüzoltókat. A kivilágított Velence leírhatlanul szép látványt nyújtott a Canale Grande, s a Riva di Schiavoni palotái előtt a Madonna della Salute lépcsőzetén, a Piazzettán, a Lidon, fölváltva tüntek föl a szebbnél szebbgörgög tüzek, melyek a várost valóban bővös fényvel árasztották el. — A „Cattaro“ utasainak kiszállása csak lassan történéhetett meg a memyiben egy-egy gondolóra 4-6 utasnál több nem volt elhelyezhető, s így történt, hogy a kiszállás csaknem három órát vett igénybe.

Velencében.

Az utasok Velencében az elsőrendű szállodákban lettek elszállásolva és ellátva a legnagyobb fényvel és kényelemmel. Úgy a kifizető ellátás valamint a lelkes fogadtatás, melylyel a magyar tüzoltók a lagunák gyönyörű városában találkoztak csakhamar feledtette velük az utnak fáradsalmait. A tüzoltók nagy része még a megérkezés éjjelén ellátogatott a szent Márk térére, mely tiszteletükre ki volt világítva, s a hol a közönség részéről lépten nyomon óvációkkal találkoztak.

Az első nap.

A nagyszerű fogadtatás, melyben Velence a magyar tüzoltókat részesítette, csakhamar a legszívélyesebbé tette a viszonyt a magyar tüzoltók és a velencei polgárság közt. — Már a kora reggeli órákban ellepték Velence szép utcáit a szent Márk tereit, a Riva di Schiavonit a magyar tüzoltók. Fényes egyenruhájuk, daliás alakjaik mindenütt fölűntést keltettek. — Az első nap reggelén a tüzoltók egy része Bassi lovag a velencei tüzoltó egylet főparancsnoka, és Scardo alparancsnok vezetése mellett meglátogatta a művészeti kiállítását, hol a szebbnél szebb szobrok, és képek rendkívül megnyerték a látogatók tetszését. — Mialatt a tüzoltók nagy része a kiállításban gyönyörködött más része a város egyéb nevezetességeit u. m. a doge palotát, a Szt. Márk templomot, a szép művészeti akademiát, a nagy csatorna gyönyörű palotáit, s a nevezetesebb templomokat látogatta meg. Lépten nyomon magyar tüzoltó csoportokkal találkozott az ember. — A szent Márk térére, a nagy csatornán átsikamló apró helyi gőzösökön, a gondolákon, s a különféle nyilvános helyeken, mindenütt a magyar tüzoltók fényes csoportja tünt föl.

Délben az egyes fogadóknak, hol a tüzoltók elszállásolva voltak mindenütt társas ebéd volt, hol nem hiányoztak a lelkesnél lelkesebb fölköszöntők sem. — Az ebéd végeztével a tüzoltók tulayomó része rendszerint a „Quadri“ kávéház előtt gyülekezett, hol ilyenkor

a velenceiek nagy csoportokban jelentek meg.

Látogatás a velencei municiziumnál.

Délután három órakor a magyar tüzoltók Follmann Alajos szövetségialelnökkel a polgármester üdvözlésére a nagyszerű város-házára vonultak, melynek gyönyörű nagy termében a távollevő d'Alighieri herceg, Velence főpolgármestere helyett gróf Tiepolo alpolgármester fogadta a tisztelőket. A díszes nagyteremben mintegy 250 tüzoltó, s magyszámú előzől közönség volt jelen. — A municizium főbb tagjai élükön Tiepolo gróffal, s a magyar tüzoltók vezérferfiával az emelvényen fogadtak helyet.

A tüzoltók részéről Follmann Alajos üdvözölte gróf Tiepolo alpolgármestert magyar nyelvű beszéddel, melyet közkívánságra Mócs Zsigmond tolmácsolt olasz nyelvre a közönség óvációja mellett.

Follmann alelnök üdvözlő szavára Tiepolo gróf, alpolgármester válaszólt hosszabb olasz beszéddel melyet hasonlóképp Mócs Zsigmond mondott el a jelenlevőknek magyarul. — Tiepolo gróf beszédében különösen hangsúlyozta a magyarok szabadság szeretetét, s a rokonszenvet, mely e szabadság szeretet következményeképp az olasz nemzet és Magyarország között létrejött, s mely még ma is rendületlenül főmáll; végül ama reményének adott kifejezést, hogy Velence városa nem utoljára látja fiait között a magyar testvéreket. Szavait Magyarország éltetésével végezte. A polgármester beszédére különösen a magyar tüzoltók részéről szünni nem akaró éljenzés hangzott föl. — A beszédek után gróf Tiepolo még egyszer megköszönte a magyarok tisztelgését, mely után a közönség elhagyta a tanácstermet. — A város-háza bejárata alatt a kijövő ket tüzoltók fogadták Bassi lovag parancsnoksága alatt. — Az olasz tüzoltók fegyvereiket tisztelő állásban tartották mindaddig, míg a magyar tüzoltók elvonultak.

Kivilágítás a Szent-Márk térére.

A nap estéjén a Szent-Márk tereit város fényesen kivilágította. A tér közepén katonai zenekar játszott, közben-közben magyar darabokat, u. m. Liszt rapsodiáját, a Rákóczy indulót stb. — Az óriási tereit ezekre rugó közönség lepte el. A Márktéren, és a Piazzettán föl s alá hullámozott közönség legálább is huzezer emberre volt tehető. — A megjelent tüzoltók lépten nyomon a rokonszév különféle jeleivel találkoztak; minden pillanatban más-más oldalról hangzott föl az „Évviva“, melyre a magyarok zajos „éljen“ kiáltásokkal válaszoltak. A közönség nagy lelkesedésben fölkapott egy-egy tüzoltót, magásra emelve föl a nagy tömeg „evviva“ kiáltásai között.

A kivilágítás fél kilencz órakor vette kezdetét, s éjjélkor ért véget.

Az ünnepély befejeztével a közönség a különböző mulató helyek-

re oszolt szét, az olasz-magyar barátságot vig poharazás peeséftelte meg.

A második nap.

(A Viktor Emanuel és a Garibaldi szobor megkoszorúzása.)

A szívélyes fogadtatásnak némi viszonzásául, a magyar tüzoltók, már az első nap estéjén elhatározták, hogy Viktor Emanuelnek a Riva di Schiavonin álló gyönyörű lovas szobrát, valamint Garibaldi-nak a Giardino Pubblicóban álló szobrát meg fogják koszorúzni, s így történt, hogy a tüzoltók a második napon reggel 9 órakor a doge palata előtt összgyülekeztek. Az impozans menet kevéssel kilencz óra után indult meg a doge palotától a Riva di Schiavonira, hol a „Rè Galantuomo“ ez évben leleplezett lovas szobra áll. — A menetet Bassi lovag velencei tüzoltó parancsnok és Scardo alparancsnok által vezetett tüzoltó szakasz nyitotta meg.

Ezek után következtek a koszorúkat vivó magyar tüzoltó parancsnokok, nyomukban pedig a többi magyar tüzoltók.

Midőn a menet a nagy király szobra elé ért, a tömeg zajos evviva-kba tört ki, mely csak fokozódott, midőn a pompás és értékes koszorút a szobor talapzatán elhelyezték. — A rövid ideig tartott, de lelkes ünnepély után, a a tüzoltók a megszaporodott sokaság kíséretében a Garibaldi szobor elé vonultak, hol már nagyszámú közönség várta az érkezőket. — A szobornak megkoszorúzását szünni nem akaró taps, és lelkes örömköltások követték; majd Rosental volt Garibaldista mondott rövid beszédet, fölemlítve, hogy szavai nem bírnak hivatalos jelleggel, s midőn egyszerűen a nagy közönség nevében kötelességének tartja a magyarok figyelmét megköszönni, szívből lélekből kiáltja: Éljen Magyarország, éljen a szabadság, testvériség és egyenlőség!

A szónok által lelkesen elmondott olasz beszédet a magyar tüzoltók kívánságára Mócs Zsigmond mondotta el magyarul. A kölcsönös üdvözlések után a magyar tüzoltók a népéljenzése mellett a Garibaldi szobor mellől elvonultak, s legnagyobb részük a kiállítás megtekintésére sietett.

A municizium tisztelgése.

A szobrok megkoszorúzásánál a municizium hivatalosan nem képviseltette magát, mindamellett gróf Valmarana városi tanácsnok, egy a város lobogójával földiszített gondolán a „Danieli szálló“ ba sietett, hogy ott a magyar tüzoltók részéről tanusított kegyeletet megköszönje.

Három óra tájban ugyancsak a „Hotel Dan eli“ első emeleti dísztermében megjelent gróf Tiepolo alpolgármester több városi tanácsnok kíséretében. Tisztelgésüket Follmann Alajos alelnök, Bárány Nándor a budapesti önkéntes tüzoltó egylet, Szerbovszky Szaniszló a városi tüzoltóság parancsnoka, Go-

reczky Zs. Marschalkó stb. válaszólt.

A Garibi

A mu telgését, C annak el és egy má követte. A selői mele dazon ma szabadság Örömmel g ygar harc olasz nép val gondol hősökre, k ságuk kivi legen emlé zött Türr redesről, C ribaldisták mann Alaj sitené az még a mag éltben.

Az iparos

A Gari velencei i elnökségén sület a ma gének, a v kére a Szt. zaikképét mit a szöy nettel fogad

Eluta

Anap dé oltók legi foglalkoztak szent Márk ból amnyi s egyéb esecs tüzoltók, v kalmából.

Az este még egyszer Márk térére, hangverseny dégek tiszte

Leírhatlan a gondolák kísérete. Szek nál meghat tak le a fő oly gazdag és „evviva“ a barsóg a kalap és ke kelő hölgyek kiáltás: „Ey midőn az á riadás közbe végig folyul tüzek, megl levőnek szem a lelkesedés nyíje. — C sok közt tő közben a kiptattanó vi natra bevillá negyvenezé meget.

Tizenegy vizre az ut Mócs Zsigmo nyelven mon

reczky Zsigmond szövetségi titkár Marschalko, Rösch, Ternajgo Gézár stb választmányi tagok fogadták.

A Garibaldi egyesület tisztelegése.

A municipium tagjainak tisztelegését, Garibaldi egyesület részéről annak elnöke egy altábornagy, és egy másik tábornok tisztelegése követte. A Garibaldi egyesület képviselői melegen emlékeztek meg mindazon magyarokról, kik az olasz szabadság harcokban résztvettek. Örömmel említték föl, hogy a magyar harcosok vitézsége az egész olasz nép előtt ismeretes, s halál-gondolnak mindenkor a magyar hősekre, kik Olaszországot szabadságunk kivívásában támogatták. Melegen emlékezett meg a többi közt Türr tábornokról, Dunyov ezredesről, Csudafyról, s egyéb Garibaldistákról. Végül fölkérték Follmann Alajos alelnököt, hogy értesítene az egyesületet, kik vannak még a magyar Garibaldisták közül életben.

Az iparosok és munkások egy-egy tisztelegése.

A Garibaldi egyesület követte a velencei iparos és munkásegylet elnökségének tisztelegése. Az egyesület a magyar tüzoltók szövetségének, a velencei látogatás emlékére a Szt. Márk templomnak mozaikképet ajánlotta a felvétel, mit a szövetség elnöksége köszönettel fogadott.

Elutazás Velenczéből.

Anap délutánján a magyar tüzoltók leginkább bevásárlásokkal foglalkoztak. Ritkán vettek el a szent Márk tér fényes kirakatából annyi sok ékszert, képeket, s egyéb csecesbeest mint a magyar tüzoltók, velencei látogatásuk alkalmából.

Az esteből után a tüzoltók megegyeszer összegyűltek a Szt. Márk téren, hol a városi zenekar hangversenyt adott a távozó vendégek tiszteletére.

Leírhatlan az a lelkesedés, mely a gondolókra szálló tüzoltókat kísérte. Szébbnél szebb, meglátóbbnál meglátóbb jelenetek játszódtak le a történelmi eseményekben oly gazdag Piazzettán. A „Éljenek” és „Évviva” kiáltásába beleégyült a harsogó zeneszó, ezer és ezer kalap és kendő intett búsút; előkelő hölgyek ajkáról hangzott a kiáltás: „Evviva l'Ungheria!” És midőn az általános és leskesült kiáltás közben a nagy esatornán végig folygultak a ragyogó görög tüzek, meglátszott minden jelenlevőnek szemében a legdrágább könyvje. — Ölekezések, csókolozások közt történt az elválás, miközben a „Cattaro” földézetéről kipattanó villamos fény egy pillanatra bevilágította a legalább is negyvenezer főre rúgó lelkesült tömeget.

Tizenegy óra tájban szálltak vízre az utolsó tüzoltók. Ekkor Mócs Zsigmond a Piazzettán olasz nyelven mondott búcsúbeszédet a

velenceiekhez, melyet a jelen voltak ezreinek tapsa és éljenzése nem egy ízben szakított félbe.

A S. Giorgio előtt horgonyozó Cattarogőzöst, melyen körülbelülöttszáz tüzoltó volt elhelyezve a gondolák szárai vették körül, görög tüzeket gyújtva. A ragyogóan ki-világított bárkán foglalt helyet a zenekar, s a magán gondolkban volt műkedvelők a szebbnél olasz dalokat énekeltek a vendégek tiszteletére.

A tüzoltókat szállító hajók közül elsőnek indult utnak az „Abbazia” gőzös, Berecz Gyula vezetésével; — az Abbaziát követte a „Mercur” Lloydgőzös, utoljára indult utnak a „Cattaro”. A hajók elindulása pillanatában leírhatlan volt a pazar fény, mely a Riváról a távozók felé ragyogott. A fényesen ki-világított bárkán álló zenekar, s a lampionos gondolk szárai követték a lassan távozó hajókat. A hajók földézetén álló tüzoltók éljen kiáltásait, a gondolkból, s a tengerparttól az evviva folytonos rivalgása válaszolt még végre is lassan eltűnt a hűvös kép, mely a Velenczében járt tüzoltók lelkében örökre feledhet-marad.

Megérkezés Triesztbe.

Az utazás Velenczéből Triesztbe a lehető legkellemesebb volt. Mind a három hajón a lehető legvigabb hangulat uralkodott. Különösen a „Cattaro” utasai nem győztek meglegedésüknek kifejezését adni a velencei fogadtatás fölött. Azonban nemcsak a fogadtatással, de az ellátással is nagyon meg voltak elégedve a tüzoltók, mely természetesen Schwimmer Pál állózatkészségének köszönhető.

Elsőnek érkezett Triesztbe a „Cattaro” gőzös, mely reggel hét órakor kötött ki, a második volt az „Abbazia” hajó, s legutolsónak érkezett a „Mercur”.

Alig szállottak partra a tüzoltók, a város megtekintésére siettek, s annak szépsége minden tekintetben meglepte őket.

A „Cattaro” és „Mercur” utasait, habár a programba főlvéve nem volt, Schwimmer Pál a „Cattaro” földézetén a szép „Miramareba”, Miksa császárnak volt, kedvenc tartózkodási helyére vezette ki, míg az Abbazia földézetén még megmaradt utasok 11 órakor utnak indultak Fiume felé, hová éjjel 11 órakor érkeztek meg.

Az olasz lapok a magyar tüzoltókról.

Nemcsak a Velenczében de Olaszország egyéb városaiban megjelenő lapok a legrokonszenvesebben nyilatkoznak a magyar tüzoltókról és a magyarokról. Így a Rómában megjelenő „Capitano Fracassa” ragyogó irállyal cikkekben, nem győzi eléggé dicsérni az önkéntes tüzoltói intézményt, buzdítva az olasz ifjúságot, hogy követe a magyarok példáját könnyítsék meg a terhet, melyet a fizetett tüzoltói

intézmény az olasz városok lakosságára ró a.

Nem különben rokonszenvesen nyilatkoznak a többi olasz lapok is. A római „Fanfulla”, a „Gazetta di Venezia”, a „La Venezia”, a milánói „Corriere della Sera” stb., egytől egyik telve vannak a legrokonszenvesebb közleményekkel a magyar tüzoltók, és Magyarország iránt.

A trieszti lapok erősen kikelték a hatóság ellen, hogy a magyar tüzoltók fogadtatására intézkedések nem történtek.

Különbéle hírek.

Nyirő Gábor az Adria mag. gőzhajózási társulatnál kapitány Adria gőzösré végleges minőségben I. oszt. kapitány. — A hajó parancsnokává nevezetett k. Nyirő Gábor gyors előléptetését nemcsak fűmői honfűmésai de a tengerész körök is a legnagyobb örömmel fogadták, mintán Nyirő Gábor mint szakképzett tengerész általános elismerést tudott magának kivívni.

Mikoczi E. János nyugalmazott miniszeri titkár a Ferenc Józsefrend lovagja, e hó 21 én hirtelen elhunyt. Mikoczi János horvát származása dacára őszinte barátja volt a magyaroknak, s mindenkor örömmel emlékezett ama szóles ismertségéről, mely őt a „lovagias magyar nemzet” fiához fűz. — Fűmőben népszerű alak volt, s így halála is városzerte a legnagyobb részvétet keltette. Temetésén képselye volt a m. kir. tengerészeti hatóság, a kormányzó, a város s egyéb testületek; úgy az utóbbi k mint az elhunytak szemései koszorúkkal halmozták el a koporsóját, melyben a derék öreg urat örök nyugalomra helyezték. Temetésén a tüzoltók ünnepélyek dacára nagy számú közönség jelent meg. — Béke pora!

Az abbaziai fürdővendégek figyelme. A déli vasút igazgatósága közli velünk, hogy Dr. Glax tanár, tartományi fürdőorvos Rohitsch-Sauerbrunnban — ki az utolsó években a tél hónapok alatt már Abbazában működött, ezen hely gyorsan felvirágzó éghajlat gyógyhelyen f. 6. szeptember hó 1-étől fogva a tél és tavaszi évad tartamára a közegészségi intézetek vezetését is átveszi. A tél vendégek Abbazában, a hóvá márc most számtalan lakásmegrendelés érkezik, bonyosan meglegedéssel üdvözlök ezen újítást, mivel Glax tanár k vált azon bajok tekintetében, melyeknek gyógyítása oly s keresen kerestetik Abbazában, mint kitűnő szaktudós rég elismert-tett.

Prot. egyházi isteni tisztelet. A fűmői egyesült prot. egyház szeptember havii s ent szünetére, 4-én magyar 18-án német nyelven tartat k.

Az országos tüzoltó kongresszus alkalmára kiadott Emléklap, mely lapunk szerkesztőjének kadása mellett jelent meg, még folyton ka ható. Egyntal fölkérjük az „Emléklap” tisztelet előfizetőit, ama körülményre, hogy a kellő példányok a legközelebbi napokban fognak az előfizetők részére megküldeni.

Kereskedelmi hírek.

A kereskedelmi levelezés kézikönyve, I. rész. Irta: Jónás János, a pozsonyi kereskedelmi akadémia igazgatója. Kiadó: Stampfel Károly, kir. udv. és akad. könyvkereskedő, Pozsony—Budapest. Ára fűve 2 fit 80 kr. Minél nagyobb lendület nyer hazánkban a kereskedelmi szakoktatás ügye, és minél fok zottabb mértékben nyilvánul a gyakorlati kereskedelemben alkalmazott ifjabb generáció

törekvése önmagának szakszerű képzésére, annál érezhetőbbé vált magyar irodalmunk szégyensége jórávaló kereskedelmi szakmunkákban. Hálás és dicséretes feladatra vállalkozott tehát a rövid fennállása óta már is országos jöhrre emelkedett pozsonyi kereskedelmi akadémiának ismert nevű igazgatója, midőn a jelzett kiadvány segíteni törekszik. Körülbelül egy éve jelent meg a nevezett szerzőnek „Kereskedelem és forgalomisme” című műve, mely mint utóiró és mind tartalmára, mind szép magyaros irályára nézve kitűnő munka méltán keltett feltűnést a szakkörökben. Ezt követte nem sokára a „Kereskedelmi irodai munkálatok” című könyv, mely bő tárháza a magyar, német és francia nyelven szerkesztett legkülönbébb kereskedelmi iratoknak, és ezeket hiven utánozt eredeti alakjukban mutatja be. A most előtűnk fekvő levelező utabbi bizonyítékát szolgáltatja Jónás úr helyes érzékének mind az iskola, mind a gyakorlati kereskedelmi élet igényei iránt. A külső kiállítására nézve egészen mintaszerű könyv merőben eltér a „Briefsteller” féle munkák madorától. Nem vonhatjuk meg elismerésünket a szóban forgó könyvek kiadóitól, Stampfel Károly utól sem, ki a könyveket, különösen az Irodai munkálatokat s a Levelezőt, a nyomdászati technika legújabb vívmányainak felhasználásával, fényesen és mintaszerűen állította ki. Ajánljuk is legmelegebben a kereskedelmi dolgok iránt érdeklődő olvasóinknak.

A m. kir. állami vasutak bevétele.

A m. kir. állami vasutak összes vonalán a f. évi augusztus hó 13-tól augusztus hó 19-ig, 157,581 utas, és 146,875 tonna árut után a bevétel 744,247 forint volt. Az összes bevétel a f. évi január 1-től augusztus 19-ig 20,153,869 frt, vagy s 19,566 frttal kevesebb mint az előző év megfelelő időszakában.

A m. kir. államvasutaktól vett értesítés szerint az 513 és 511. sz. vegyes vonatok forgalma Belgrád és Zimony között f. é. augusztus hó 31-ével megszüntetettik. Az 513. sz. vonat indul Belgrádból reggel 5 óra 55 perczkor és érkezik Zimonyba reggel 6 óra 10 perczkor, elhúben az 514 sz. vonat indul Zimonyból este 9 óra 16 perczkor és érkezik Belgrádba este 9 óra 31 perczkor.

Ugyanazon napon megszüntetettik a Zágráb-Zabok, Krapina-Teplitz illetve Zabok-Krapina-Teplitz és Krapina között a nyári idény alatt személy szállítással közlekedő 553/349, 344/562 illetve 443 és 444. sz. tehervonatok forgalma. Az 553/349 sz. vonat indul Zágrábról reggel 7 óra 16 perczkor és érkezik Zabok-Krapina-Teplitzre d. e. 9 óra 16 perczkor a 344/562. sz. vonat indul Zabok-Krapina-Teplitzről d. u. 4 óra 11 perczkor és érkezik Zágrádba este 6 óra 15 perczkor. A 443 sz. vonat indul Zabok-Krapina-Teplitzről d. e. 9 óra 26 perczkor és érkezik Krapina d. e. 10 óra 19 perczkor és végre a 444. sz. vonat indul Krapináról d. u. 3 óra 12 perczkor és érkezik Zabok-Krapina-Teplitzre d. u. 4 órakor.

Mócs Zsigmond
felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos.
Battara P. könyvnyomdája, Fiume.

Hirdetmény.

Az alólírott m. kir. dohánygyári igazgatóság részéről ezennel közlիրre tétetik, miszerint a nagytelkintetű m. kir. dohányjövődéki központi igazgatóságnak f. évi augusztus hó 1-jén 3716/II szám alatt kelt felhatalmazása folytán ezen m. kir. dohánygyárnál készletben lévő

130 kilogram. üveg törmelék
12000 „ öntött vas és
3100 „ kovácsolt vas se-
lejt elárverése iránt versenytárgyalás nyitattik, mire a vállalkozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt ajánlataikat az 1887-ik évi augusztus hó 30-án déli 11-órúig a fűmői m. kir. dohánygyári igazgatóságnál nyujtsák be, melynél az elárverezendő tárgyak is megtekinthetők.

Az ajánlatban az egy kilogram után ajánlott ár számokkal és betűkkel teendő ki.

Szóbeli vagy a kitűzött határidő után beérkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

M. kir. dohánygyári igazgatóság.
Fiume 1887 évi augusztus hó 9-én.

